

POSTANOWIENIE

Dnia 20 maja 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie **A. P. (P.)**,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 20 maja 2026 r.,
zażalenia skazanego
na zarządzenie Przewodniczącej Wydziału VI Karnego Odwoławczego Sądu
Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 13 marca 2026 r., sygn. akt VI Ka 718/25,
o odmowie przyjęcia kasacji od wyroku Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze
z dnia 12 grudnia 2025 r., sygn. akt VI Ka 718/25,

p o s t a n o w i ł:

**uchylić zaskarżone zarządzenie i sprawę przekazać do
ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Jeleniej Górze.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze, po rozpoznaniu apelacji oskarżonego A. P. ,
wyrokiem z dnia 12 grudnia 2025 r., sygn. akt VI Ka 718/25, utrzymał w mocy wyrok
Sądu Rejonowego w Bolesławcu z dnia 10 września 2025 r., sygn. akt II K 755/25.
Odpis uzasadnienia wyroku Sądu odwoławczego (z tłumaczeniem na jez. ukraiński)
został doręczony oskarżonemu w dniu 9 lutego 2026 r. (k. 149). A. P. pismem
nadanym w placówce pocztowej w dniu 11 marca 2026 r. (k. 170) złożył
sporządzoną osobiście „kasację” od ww. wyroku Sądu Okręgowego w Jeleniej
Górze. Przewodnicząca Wydziału VI Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w

Jeleniej Górze zarządzeniem z dnia 13 marca 2026 r., sygn. akt VI Ka 718/25, odmówiła przyjęcia kasacji wskazując, że została ona wniesiona po terminie, co czyni zbędnym wzywanie do usunięcia braku formalnego kasacji poprzez jej sporządzenie i podpisanie przez adwokata lub radcę prawnego.

Na te decyzję procesową zażalenie wniósł skazany, kwestionując w pierwszej kolejności poprawność przyjęcia, że jego inicjatywa była spóźniona, a także wskazując na naruszenie prawa do obrony oraz – w ogólny sposób – na inne uchybienia proceduralne. Wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji i przyjęcie kasacji do rozpoznania, ewentualnie przywrócenie terminu do wniesienia kasacji oraz umożliwienie uzupełnienia braku formalnego kasacji poprzez jej sporządzenie przez obrońcę.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie, przy czym na podstawie art. 436 k.p.k. ograniczono rozpoznanie zażalenia do uchybienia wskazanego w pierwszym zarzucie, albowiem było to wystarczające do wydania orzeczenia, czyniąc rozpoznanie pozostałych uchybień bezprzedmiotowymi dla dalszego toku postępowania.

Trafnie wykazano w zażaleniu, że skazany – wnosząc osobistą „kasację” – nie uchybił 30-dniowemu terminowi na jej wniesienie. Jeżeli bowiem odpis wyroku Sądu odwoławczego z uzasadnieniem został mu doręczony 9 lutego 2026 r., to biorąc pod uwagę mniejszą liczbę dni w lutym oraz uwzględniając sposób liczenia terminów wynikający z treści art. 123 § 1 k.p.k., termin na wniesienie kasacji upływał skazanemu z końcem dnia 11 marca 2026 r. Jego inicjatywa nie była zatem spóźniona i powinna uruchomić tryb wezwania do uzupełnienia braku formalnego kasacji wynikający z treści art. 526 § 2 k.p.k. Dopiero w przypadku bierności skazanego w tej kwestii konieczne stałoby się wydanie zarządzenia o odmowie przyjęcia kasacji.

Z tego względu należało uchylić zaskarżone zarządzenie i sprawę przekazać Sądowi Okręgowemu w Jeleniej Górze, który ponownie dokonując kontroli

formalnej kasacji zrealizuje wspomniane powyżej czynności i w zależności od postawy skazanego wyda stosowne rozstrzygnięcie.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

[J.J.]

[a.ł.]